

сръщу което ще може той да живѣе пѣстливо и бѣдно въ притежаніето му.

И при всичко това, природата е вѣчно млада, хубава и щедра. Тя излива щедро поезіѣтъ и хубостѣтъ си на всичкитѣ същества, на всичкитѣ растенія, които ся развивать въ неѣ свободно. Тя притежава тайнѣтъ на благощастіето, и никой не може да ѣ го отнеме. Най-благополучныйтъ чловѣкъ бы былъ онзи който, като има пълно съзнаніе на занятіето си, като ся труди съ собственыѣтъ си рѣцѣ, и като чърпи благощастіето и свободѣтъ въ употребленіето на умственѣтъ си силѣ, ималъ бы время да живѣе съ сърдцето си и съ умѣтъ си, да разбира своето дѣло и дѣлото на Бога. Художникѣтъ има подобны удоволствія въ съзерцаніето и въ възпроизводжаніето на хубоститѣ на природѣтъ; но като гледа жалостѣтъ на чловѣцитѣ които обитавать този рай на землѣтъ, правосърдечныйтъ и чловѣколюбивыйтъ художникъ ся смущава повредѣ удоволствіето си. Благощастіето бы было тамъ гдѣто, като духѣтъ, сърдцето и мышцитѣ работять съгласно подѣ окоето на Божійтъ промыслъ, съществувала бы така една свята армонія между Божійтъ щедротѣ и въсхищеніята на чловѣческѣтъ душѣ. Само това, намѣсто клѣтътъ и ужаснѣ смъртъ, която върви въ брездѣтъ му и държи въ рѣкѣтъ си